

Hellen Rinell
c/o Holmquist
11342 S. Church st.
C H I C A G O 43.
Ill. U.S.A.

Göteborg söndag morgon kl. 9.15
den 4 mars 1951.

N:r 300.

Käraste min lilla Helle!

I dag är det alltså den 4 mars och vi ha avsked för Ingessons. Predikan på förm. och offentligt avskedsmöte med tal av många predikanter kl. 18. I morron kväll kl. 19 skall församlingen dricka kaffe med fam. Ingesson. I går fick vi n e j t a c k av Manne Lundgren. Jag tror att det är meningen att han skall stanna kvar i Elim. För jag tyckte någon sa här om dan att han har tackat nej till Stockholms distrikt, som kallat honom till Jakob W. Erikssons Eftr., E. skall pensioneras. Av allt detta är jag bara säker på att I. skall flytta härifrån och att L. inte kommer hit. Så tack för ditt brev av den 15/2, som jag fick den 19. Den 16 hade jag skrivit till dej. Om vi fått ditt brev med 3 generationer? Har jag inte erkänt det. Då gör jag det nu och tackar så hjärtligt. Jag har för mej att jag berättat om att fotot står på mitt skrivbord. Du vet det där stället som tillhör mitt skrivställ och som är att ha böcker i! Det utgör ramen till mitt förtjusande kort. Den tid solen går till har jag inga böcker däri. Lennart är ju sin faders avbild. Måtte han bli lika god som han! Apropå Bernie! Det var hemskt vad den karlen arbetar. Det är ju inte klokt! Tänker han avlida snart? Måste han jobba så hårt för att försörja hustru och barn? Han måste vara av rostfritt stål som tål allt detta. Jag antar att han har fullt upp att göra med sina studier. Men jag vet väl för lite för att yttra mej allt för tvärsäkert om det hela. Tänk om våra pojkar haft en liten del av Bernies energi!
Vi telegraferade till Lally "En strålande framtid i din Herres tjänst" Colldénarna.

Den 27 febr. flög Erik Rudén till Indien.
Någon lägenhet ha vi väl inte ännu fått till herrskapet. Men Kalle fyllde den 27 febr. 65 år. Olle och jag och hela släkten var där. Samt Edla och Elisabeth. Hur dom kommit dit vet ingen. Dom hade väl uppvaktat. Nu hade ju Fridas släkt kommit till för första gången. Och dom var åtminstone 9 så vitt jag just nu kommer ihåg. Kalle var me helabtiden. Det var mellan 6 och 11 eller 18-23, som det nu heter. Han är givetvis ganska svag, men han tyckte att det var så roligt. Och det var väl det som höll honom uppe. Olle tog med sej halsbandet. Jag ville att han skulle höra sej för med ~~xxx~~ tullen och det fanns något hinder för utförande av en sådan gåva. Och jag sa att om det kostar t. ex. en 50-lapp, så betalar jag den. Men han menade att det behövdes inte. Så nu får du se till att han inte glömmar att lämna dej den. Och så hoppas jag att du får bra mycket mer för det än jag gav. Jag närsluter det lilla värderingsinstrument, som du fick av juvelerare Landoff i händelse du skulle få bruk för det. Här går allting upp så fantastiskt, så man funderar på var det skall sluta. Flickorna fick här om dan hem några tusen papperspåsar. Räkningen slutade på kr. 117:- . Några dagar senare kostade ett sådant parti ett par tre gånger mera. Byggnadsmateriel gick upp med 20-35 % 1 dec. 1950 och den 1 febr. i år med nästan lika mycket. Visserligen olika på olika varor men det är ju alldeles fantastiskt. Lönerna går ju upp något också, men det kan ju inte jämföras med vad det går upp som man ska köpa för sina pengar.

Nu är kl. 15 och jag har hört Ingessons avskedspredikan. Han talade om huru Jesus tvådde lärjungarnas fötter. Han tyckte att vi skulle vara snälla mot varandra. Och det tycker jag också. Han sa faktiskt ett par bra saker, som jag noterade. "Ta vi livet som ett förtroendeuppdrag från Gud, så använder vi varje tillfälle att tjäna Honom och ingen uppgift blir då för liten! Det var väl bra sagt. Så berättade han om en skådespelare om vilken tidningarna av misstag fått för sej att han var död. Man slog upp minnesrunor i alla tidningar, vilka "liket" själv fick läsa. Och han lär ha sagt att det som han satte störst värde på var följande, som han alltså läste i en tidning om sej själv. "Fastän han inte var någon stor skådespelare var han oersättlig i de små rollerna! Det var också ett bra ord. Inte sant? Inte vet jag hur i. tillämpade detta. Sedan jag kom hem har jag druckit kaffe och så lade jag mej att vila en liten stund. Ringde upp Solbergs och frågade hur dom mätte. Jag pratade en stund med Frida och så kom Kalle och ville säga något också. Han ville veta hur det var i kyrkan å så. (Ingessons var inte med på Kalles födelsedag) Så påminde jag Kalle om att du kommer den 31 ds. Han hade ju faktiskt ingen lägenhet, men han bad mej hälsa dej och säga att han tänker på er. Och han hoppas kunna ordna för er. Men det är ju inte säkert att det kan bli tills du kommer hem precis. Kalle har faktiskt i flera månader varit "rädd" för telefon och svarar inte gärna än. Men detta att han begär att få prata med en en liten stund säger mej att han är inte riktigt så svag som han varit. Denne Kalle har nog varit besvärlig och svår att komma till rätta med ibland. Men man blir ändå så lessen, då man märker att han tacklar av eller att han inte skulle finnas där längre. Kalle bad också särskilt att du skulle hälsa Oscar om du når honom pr post. Vi undrar så hur Oscar har det. Att du inget säger beror väl på att du heller inga meddelanden haft.

Nej då, Ida fick inte alls 7 flickor innan pojken kom. Det var så att grabben var den 7:de. Om du nu inte räknar de första tvillingarna. I så fall har du ändå fel, för då skulle det varit 9 flickor före Avvvan. Beträffande Lallys sjukdom eller hälsa så har jag inte gjort något nytt. Men när dom säger det gamla sjukdomen är liksom eliminerad, så kan det ju vara så att de tidigare ojämnheter på lungan kan vara läkta och att nya ha tillkommit.

Det blir en förtjusande gåva jag får på min namnsdag - min lilla lilla-syster! Den dagen skall jag på bröllop. Astrid Andersson - min blomsterhandlare - och Helge Karlsson - Nics äldste pojke, ska gifta sej då. Dom ska viga i Linnékyrkan kl. 18 och sedan bjuder Astrids föräldrar på middag hemma i Backa. Jag köpte i går en gästbok åt dom. Nu hoppas jag att Stockholm kommer så pass tidigt att jag hinner möta Helle först. Detta brev har nr 300 och jag undrar om detta är mitt sista till dej i utlandet? Ingen kan ju veta vad du kommer att ta dej för förstås. Den som lever får väl se!

Olle verkade betydligt utjämnad då han var hemma, som väl var. Han hade fått så många trevliga och vänliga brev. Jag skickade honom också det lilla häftet "Bönen om överlåtelse" som du kommer ihåg. Och den hade tydligen givit honom en del att tänka på.

Det kunde jag väl tro att du skickat avskrift av Oscars brev till Exp. Om du skriver hit om telegram från Oscar eller något annat viktigt, så säj tydligt ifrån om vi ska låta det gå vidare eller om du meddelat själv. Jag undrar om det var fel att jag skrev till Strutsen att han skulle ta lugnt, för Oscar hade ämnat resa över USA. Men dom kan väl i varje fall inte bestämma när han ska resa. Det får han väl reda ut själv. Tror du att han över huvud taget v i l l flyga? Hellre än båta? Det trodde Roy. Jag är inte säker på det.

Nu den mängd hälsningar till er alla. Hälsa också Olle och Mathéus's och Ruth och Edith och Ericssons så hjärtligt från

Hellen Rinell

Om några dagar: "Komme L. har en bryt Stockholm's kyrka."